

[Valbak.]

stærkt forøgede byrder i de næste 5-10 år. De siger videre, at allerede truffne beslutninger tegner en fortsat forbrugsudvidelse for pensionisterne. På den baggrund anser forfatterne det ikke for at være oplagt, at der ved yderligere beslutninger sker forskydninger imellem de erhvervsaktive og dem, der er gået ud af erhverv, til fordel for de sidste. Ind i disse betragtninger er formodentlig gået det forhold, at udgifterne til de ikke-erhvervsaktive, altså pensionisterne, nu udgør omkring 9 milliarder om året, svarende til en udgift på ca. 2.000 kr. pr. borger eller omkring 4.000 kr. om året pr. erhvervsudøvende borger.

En forløber for dagens debat fik vi i radiens Presseklub forleden. Det stod ved den lejlighed klart, at det, blæsten står om, er, om pensionisternes levestandard bør måles på bruttodækningsprocenten eller på nettodækningsprocenten, dvs. den disponible indkomst, når skatter osv. er trukket fra.

Med nogle tal vil jeg gerne prøve at påvise, hvorfor dette spørgsmål først i år overhovedet kan diskuteres med relevans. Tallene har jeg hentet fra en redegørelse ved arbejds- og socialministerierne økonomisk-statistiske konsulent om folkepensioners størrelse i forhold til arbejdslønnen. Den er offentliggjort som et særtryk af Socialt Tidsskrift 1970. Af redegørelsen ser man, at bruttodækningsprocenten i perioden fra 1949 og op til 1957 falder med 3-4. Samme størrelse havde faldet målt på nettodækningsprocenten. I 1957-58 kommer der et betydeligt lift i pensionerne, efterfulgt af et fald op til 1965, og i 1964 er man nemlig igen nede på bruttoprocenten fra 1956.

Helt den tilsvarende kurve får man, når man måler udviklingen i den periode på nettodækningsprocenten. På trods af store udsving i de mellemliggende år er bruttotallet i 1956 som i 1964 omkring 40. Nettotallet er i 1956 som i 1964 47. I årene 1965-68 ses det samme: Enten man måler udviklingen i pensionsdækningen på bruttodækningsprocenten, eller man gør det på nettodækningsprocenten, bliver hovedresultatet det samme: pensionisterne får i disse år en voksende andel i velstandsforøgelsen.

Hvad kan vi læse af det? Jo, at hvad enten vi ser på brutto- eller nettodækningsprocent, betegner kurven for pensionernes for-

hold til arbejdslønningerne i de sidste 20 år til og med 1968 fald, stigning, fald og stigning igen. Vi har med andre ord haft det bekvemt i spørgsmålet om valg af målemetode hittil.

Men følger vi nu udviklingen fra 1968, ser vi, at der sker noget helt nyt. Kurverne følger ikke længere samme retning. Bruttoprocenten var i 1968 ifølge konsulenten omkring 45½, og jeg vil tro, at den er faldet med godt et par procent siden da. Jeg vil gerne sige lige ud, at jeg ikke ville have været begejstret for at anbefale forslag til velstandsregulering, som ikke sikrer pensionisterne et allerede opnået niveau. Den situation ville vi have haft, hvis brutto- og nettodækningsprocenten som hidtil havde fulgt samme retning.

I Presseklubben blev det imidlertid oplyst, at nettodækningsprocenten nu af den økonomisk-statistiske konsulent er gjort op til over 60 imod 55 i 1968. Årsagerne kender vi: for det første den særlige ydelse på 1.100 kr. i 1970, konverteret over skattelovene til en tilsvarende værdi fra 1971, og for det andet overgangen til beskatning af aktuelle indtægter fra kildeskattens ikrafttræden.

Jeg synes, at det, der herefter må stå tilbage, alene er at gøre op, om man skal måle forholdet imellem gruppernes velstandsniveau på indkomsten før eller efter, skatten er trukket fra. Hvis den skat, vi skal betale, kom igen alene som goder til den konkrete skattebetaler, måtte man vel bruge bruttoprocenten. Men sådan er det jo ikke. Tværtimod, pengene fordeles også til pensionisterne. Alene af den grund kan der efter min mening ikke sagligt herske tvivl om, at pensionisternes velstandsniveau må måles i forhold til den disponible indkomst, dvs. indkomsten, efter at skatten er betalt. Pensionisterne får altså stigende andel i velstandsforøgelsen også efter dette forslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale regeringens forslag om en velstandsregulering af pensionerne, som for 1971 vil udgøre omkring 150 mill. kr., så vidt jeg kan se den største samlede udbetaling for et år til velstandsregulering hidtil. Mit parti har noteret sig, at beløbet ligger i overkanten af regeringens indkomstramme.

Kurt Brauer: Hr. Bundvad har sagt det væsentlige, set fra socialistisk folkepartis